

คำถาม ที่ผู้ปฏิบัติถึงงานเคยทำมาแล้ว

จากมหาวิทยาลัยต่างๆ

คำถามที่ 1

เราเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
ได้ทำการจัดส่งรายละเอียดรายได้ของเราให้แก่
กรมสรรพากร คำถามคือ กรมสรรพากรต้องมาขอ
ความยินยอมจากเราในฐานะเจ้าของข้อมูลหรือไม่

คำตอบ

ไม่ต้องขอ เพราะกรมสรรพากรมีอำนาจตามกฎหมายในการเรียกเก็บภาษี อีกทั้งยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อำนาจเป็นการเฉพาะด้วยว่ากรมสรรพากรมีหน้าที่ในการดูแลข้อมูลเหล่านี้ ดังนั้นกรมสรรพากรจึงไม่จำเป็นต้องขอ Consent จากเจ้าของข้อมูลก่อน

คำถามข้อที่ 2

**จริงหรือไม่ที่หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่
แม้จะกระทำผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
แต่ก็ไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายฉบับนี้**

คำตอบ

ปกติแล้วผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ คือ “มหาวิทยาลัย” หน่วยงานภายในหรือเจ้าหน้าที่จึงไม่ใช่ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายนี้ แต่เจ้าหน้าที่จะไม่มี ความผิดตามส่วนอื่น เช่น ตามกฎหมายแรงงาน ตามเรื่องวินัย กฎหมายการละเมิดของเจ้าหน้าที่ หรือ ฝ่าฝืนข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ฯลฯ

คำถามข้อ 3

**หน่วยงานใดในมหาวิทยาลัยที่ต้อง
ระมัดระวังในการปฏิบัติงานเป็นพิเศษ**

คำถามข้อ 3

หน่วยงานที่ถือข้อมูลเยอะๆ เช่น สำนักส่งเสริมฯ หรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลไม่เยอะ แต่ข้อมูลนั้นเป็น
ข้อมูลเชิงลึกมาก เช่น HR ของมหาวิทยาลัย อย่าง บค.
(กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคลและนิติการ)

คำถามข้อ 4

**ถ้านักศึกษาไปประกวดแข่งขันแล้วได้รางวัลมา
อาจารย์หรือมหาวิทยาลัยอยากทำป้ายไวน์ลติดทั่ว
เมืองเพื่อเป็นการชื่นชมและแสดงความยินดี แบบนี้
ทำได้หรือไม่ ต้องขอความยินยอมก่อนไหมเพราะการ
ทำป้ายไม่ใช่หน้าที่ตามกฎหมาย**

คำตอบข้อ 4

ก็ต้องเอาหลักประโยชน์อันชอบธรรม (Legitimate Interest) มาจับ กล่าวคือ นักศึกษาคาดหมายได้ไหมว่าเขาได้รางวัลมามหาวิทยาลัยจะแสดงความชื่นชม ถ้าคาดหมายได้ ก็ให้พิจารณาเรื่องความเสี่ยง ต่อ ความเสี่ยงในที่นี้คือหากนักศึกษามี คนรู้จักมากขึ้น (แต่เขาก็รู้จักในทางที่ดีนะ) จะสร้างผลร้ายหรือความเสียหายแก่นักศึกษาได้หรือไม่ หากประเมินแล้วว่าไม่มีความเสี่ยงหรือความเสี่ยงต่ำมาก ก็ให้ดูต่อไปว่า แล้วมหาวิทยาลัยมีมาตรการ (เกี่ยวกับเรื่องนี้) ที่ช่วยลดความเสี่ยงหรือดูแล เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาไหม ถ้ามี ก็ทำได้เลยไม่ต้องความยินยอม

คำถามข้อ 5

**การถ่ายรูปแบบนักศึกษาเพื่อนำไปประชาสัมพันธ์ในงาน
มหาวิทยาลัยด้านต่างๆ กรณีแบบนี้ต้องขอความยินยอม
หรือไม่**

KAMPHAENG PHET RAJABHAT UNIVERSITY **KPRU**

เปิดรับสมัคร **DEK69**

ตั้งแต่บัดนี้ - 7 มิ.ย. 2569

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ :
055 706 555 - 1023

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

www.kpru.ac.th

ฝ่ายสื่อสารองค์กร

คำตอบ

เอาหลักประโยชน์อันชอบธรรม (*Legitimate Interest*) มาจับเลย กล่าวคือ ประเมินก่อนว่านักศึกษาคาดหมายได้หรือไม่ว่าเราจะเอารูปเขาไปใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ (อาจแจ้งตัวนักศึกษาก่อนเพื่อให้เขา รู้ตัวจะได้คาดหมายได้) จากนั้นประเมินความเสี่ยงต่อเลยว่าจะเกิด ความเสียหายกับเขาไหม (โดยหากไม่ยากให้เกิดความเสี่ยงก็อาจ เลือกใช้รูปหมู่หลายๆ คน ที่ไม่ได้เจาะจงตัวบุคคล) จากนั้นก็กลับมาดูที่ มหาวิทยาลัยว่ามีมาตรการใดๆ สำหรับป้องกันไม่ให้นักศึกษาได้รับความเสียหายในกรณีไหม ถ้ามี 2 ใน 3 เรื่องนี้ก็ไม่จำเป็นต้องขอ **consent**

คำถามข้อ 6

การส่งข้อมูลนักศึกษาระหว่างหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยด้วยกัน แบบนี้ต้องขอความยินยอมจากนักศึกษาอีกหรือไม่

คำตอบ

โดยปกติทำได้อยู่แล้วเพราะถือเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่
เจ้าหน้าที่ต้องกระทำ สามารถอ้างฐานเรื่อง Public Task
(การปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์
สาธารณะ" หรือ "การใช้อำนาจรัฐ) ได้ ดังนั้นไม่ต้องขอ
Consent แต่แน่นอนว่าข้อมูลต้องส่งเท่าที่จำเป็นด้วย

คำถามข้อ 7

มหาวิทยาลัยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยโดยให้
รปภ. จดทะเบียนรถที่เข้าออก แบบนี้ต้องขอความ
ยินยอมหรือไม่

คำตอบ

ใช้กรอบที่อบรมมาคิด คือดูก่อนเลยว่ามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ตามกฎหมายอย่างไร คำตอบคือ มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและบริการการศึกษา ไม่ได้มีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย กรณีนี้จึงเอาเรื่อง Public Task มาปรับใช้ไม่ได้ เลยต้องเอาหลัก *Legitimate Interest* มาจับ ถ้าชั่งน้ำหนักแล้วเป็นประโยชน์กับเจ้าของข้อมูลมากกว่าก็ไม่ต้องขอความยินยอม

คำถามข้อ 8

กรณีนักศึกษาต้องกรอกข้อมูลของผู้ปกครองให้แก่มหาวิทยาลัย เช่นนี้มหาวิทยาลัยต้องขอความยินยอมจากผู้ปกครองก่อนหรือไม่

คำตอบ

ถ้าการเก็บข้อมูลนั้นใช้ฟอร์มของมหาวิทยาลัย และการเก็บข้อมูลดังกล่าวมีระเบียบหรือกฎหมายรองรับ แบบนี้เราสามารถทำได้เลย “ไม่ต้องขอความยินยอม” โดยสามารถอ้างอิงฐานเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (Public Task) จึงไม่จำเป็นต้องขอความยินยอม

คำถามข้อ 9

มหาวิทยาลัยรับรายงานตัวนักศึกษา โดยระหว่างที่ทำกร
รายงานตัวมีขั้นตอนที่ต้องให้นักศึกษากรอกข้อมูล เซ็นต์
เอกสาร และยื่นเอกสารต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนั้น
นักศึกษาเป็นคนกรอกด้วยตนเอง เช่นนี้หากเจ้าหน้าที่เอา
ข้อมูลไปดำเนินการทันทีโดยไม่ขอความยินยอม พร้อมกับอ้าง
ว่าเป็นกรณีที่เข้า ฐานเรื่องสัญญา เจ้าหน้าที่คิดแบบนี้
ได้หรือไม่

คำตอบ

ต้องกลับไปดูก่อนว่าความสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษา กับ มหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร กล่าวคือ นักศึกษาต้องการที่จะเข้ามาเรียนจึงสมัครเข้ามาเรียน มหาวิทยาลัยก็ต้องการรับคนเข้ามาเรียน กรณีข้างต้นจึงถือว่ามีรูปแบบของสัญญาเกิดขึ้นแล้ว หรือ เราจะตีความไปในทิศทางของ *Public task* (เป็นหน้าที่ที่เจ้าหน้าที่คนนั้นต้องนำข้อมูลนักศึกษาไปดำเนินการต่อเพื่อรับเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย) ก็ได้ ดังนั้นหากเป็นกรณีดังกล่าวข้างต้นก็ “ไม่ต้องขอความยินยอม”

คำถามข้อ 10

**การขอความยินยอมครั้งหนึ่งสามารถใช้ตลอดไปได้ไหม
หรือต้องขอทุกครั้งที่ใช้**

คำตอบ

**ไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมใหม่ หากมันยังอยู่ใน
Scope ที่เราขอข้อมูลเขามาตั้งแต่แรก**

คำถามข้อ 11

**หากเป็นกรณีที่ต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นผู้เยาว์
เราต้องขอความยินยอมจากผู้ปกครองด้วยหรือไม่**

คำตอบ

ถ้าเป็นผู้เยาว์ที่อายุไม่ถึง 10 ปี ต้องขออนุญาต แต่ถ้าหากอายุเกิน 10 ปี แต่เรื่องที่เราจะเก็บข้อมูลนั้นไม่ใช่กิจการที่ผู้เยาว์สามารถให้ความยินยอมได้โดยลำพังตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม หากข้อมูลที่เราจะเก็บข้างต้นเป็นข้อมูลที่เก็บตั้งแต่ตอนที่เขามาสมัครเรียน อันนี้ไม่ต้องขออนุญาตแล้ว เพราะเราสามารถอ้างอิง ฐานเรื่องสัญญา หรือ ฐานเรื่อง Public Task เป็นหน้าที่ตามกฎหมายของเรา เราทำได้

คำถามข้อ 12

**หากมหาวิทยาลัยต้องส่งข้อมูลสุขภาพของนักศึกษา ให้กับ
บริษัทประกันภัยที่มหาวิทยาลัยตกลงเรื่องความคุ้มครองไว้
กรณีแบบนี้ต้องขอความยินยอมจากนักศึกษาก่อนหรือไม่**

คำตอบ

วิธีมอง/กรอบคิดตามมาตรา 24 เราจะใช้เฉพาะกับข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็น “ข้อมูลธรรมดา” เท่านั้น หากเมื่อใดก็ตามที่ข้อมูลนั้นเป็น ข้อมูลอ่อนไหว หรือเป็น ข้อมูลสุขภาพ เช่นนี้ ต้องขอ *Consent* จากนักศึกษาก่อน

คำถามข้อ 13

มหาวิทยาลัยไม่ได้ต้องการจะเก็บข้อมูล สัญชาติ และศาสนา ที่เป็นข้อมูลอ่อนไหว แต่การทำหลักฐานตามระเบียบของ กระทรวง อว. บังคับต้องให้ใส่ข้อมูลดังกล่าว มหาวิทยาลัย จึงมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลอ่อนไหวข้างต้น เช่นนี้ สามารถใช้ข้อยกเว้นตาม ม.26 เพื่อไม่ขอความยินยอม ได้หรือไม่

คำตอบ

อย่างแรกเลยคือ “ข้อมูลสัญชาติ” ไม่ใช่ข้อมูลอ่อนไหว ตามกฎหมายฉบับนี้ (ต้องเป็นข้อมูลพวกเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ หรือศาสนา) ทั้งนี้เมื่อระเบียบกระทรวง อว. บอกให้เก็บเรา เก็บข้อมูลอ่อนไหวดังกล่าว เราจึงสามารถอ้างข้อยกเว้น ตามมาตรา 24 เรื่อง “Public Task” ได้ ดังนั้นจึง ไม่จำเป็นต้องขอ Consent

คำถามข้อ 14

**“โรคซึมเศร้า” เป็นโรคที่เข้าข่ายยกเว้นไม่ต้องขอความ
ยินยอม โดยอ้างว่าเพื่อป้องกันและระงับอันตรายต่อชีวิต
และสุขภาพ ได้หรือไม่**

คำตอบ

“โรคซึมเศร้า” ถือเป็น “ข้อมูลอ่อนไหว” เพราะเป็นข้อมูลสุขภาพตาม ม.26 อาจารย์จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อนักศึกษาคนอื่นๆ ได้หากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าตัวก่อน

แม้ ม.26 จะกำหนดข้อยกเว้นเรื่องการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถอ้างได้ เพราะการจะอ้างได้ต้องเป็นกรณีเจ้าของข้อมูลไม่สามารถให้ข้อมูลด้วยตัวเองได้ เช่น หมดสติ หรือภาวะฉุกเฉิน

คำถามข้อ 15

“ความยินยอม” จำเป็นต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่

คำตอบ

**ไม่จำเป็น เพราะตามกฎหมาย PDPA เราสามารถขอ
ความยินยอมในรูปแบบอื่นๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น การขอ
ความยินยอมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การขอความ
ยินยอมด้วยวาจา (ปากเปล่า) หรือ การขอความ
ยินยอมทางโทรศัพท์ ก็ทำได้เช่นกัน**

คำถามข้อสุดท้าย

กรณีที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วและนักศึกษาได้ไปสมัครงาน ต่อมาสถานที่ที่นักศึกษาไปสมัครงานได้ถามกลับมาว่า “นักศึกษาคนดังกล่าวนี้จบการศึกษาแล้วหรือยัง” กรณีเช่นนี้มหาวิทยาลัยสามารถบอกข้อมูลไปเลยได้หรือไม่ หรือต้องขอความยินยอมจากนักศึกษาเจ้าของข้อมูลก่อน

คำตอบ

นำฐานเรื่อง *Legitimate Interest* มาใช้ ดังนั้นเราจึงต้องดูว่า

1. นักศึกษาคาดหมายได้หรือไม่ว่าหากสถานที่สมัครงานถามกลับมา มหาวิทยาลัยจะให้ข้อมูลไป
2. การที่เราให้ข้อมูลของนักศึกษาไป ความเสี่ยงที่นักศึกษาอาจจะได้รับอยู่ในระดับต่ำหรือไม่ และ
3. เรามีมาตรการในการช่วยเหลือคุ้มครองเกี่ยวกับการให้ข้อมูลกับสถานที่ทำงานของนักศึกษาหรือไม่

ดังนั้นหากชั่งน้ำหนักแล้วความเสี่ยงต่ำกว่าประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้ ก็ไม่ต้องขอ *Consent* แต่ถ้าความเสี่ยงสูงกว่าก็ให้ขอ *Consent*

Thank you